

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120275353
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:6120275353.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

1

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X/XXX, XXX XX D., o zaplatenie sumy 687,11 eur s príslušenstvom o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 3. augusta 2023 č.k. 18Csp/167/2020-280, takto

rozhodol:

1

Odvolačí súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrduje.

Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1

1. Žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 687,11 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie vo veci prvý krát rozhodol rozsudkom zo dňa 14. októbra 2021 č.k. 18Csp/167/2020-161, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 687,11 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 687,11 eur od 30.04.2019 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 18. januára 2023 č.k. 25CoCsp/5/2022-204 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 687,11 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 687,11 eur od 30.04.2019 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 9 ods. 1, 2, § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere), § 39, § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 524 ods. 1, 2, § 563, § 565, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.,

ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.01.2013, § 255, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).

2.1. Skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, pričom vychádzal z Oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 06.05.2019 a z dokladu o jeho doručení žalovanému. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 Obo 210/2001 a uznesenie Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 266/2016-12, s uvedeného oznámenia vychádzal, a dospel k záveru, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

2.2. Považoval za nesporné, že zmluva o úvere bola spotrebiteľskou zmluvou podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a podľa Občianskeho zákonníka, nakoľko spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., poskytla žalovanému plnenie v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy a pri plnení zo zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Predmetný záväzkový vzťah posudzoval primárne podľa zákona č. 129/2010 Z.z., a podporne podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý v § 3 ods. 3 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, priznáva každému spotrebiteľovi právo na ochranu pred neprijateľnými obchodnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sú upravené v ustanoveniach § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

2.3. Po opätovnom vyhodnotení skutkového stavu súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že subjekt, ktorý poskytoval úver žalobcovi (správne malo byť uvedené „žalovanému“), nie je bankou. Preto postupoval podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal preukázať, že žalovaný uhradil poslednú splátku dňa 21.06.2017. Žalobca oznámil, že k Výzve zo dňa 04.11.2017 podacím hárkom už nedisponuje. Predložil však Poslednú výzvu pred začatím vymáhania celého úveru zo dňa 06.10.2017, v ktorej bol žalovaný vyzvaný na uhradenie dlžnej čiastky a zároveň bol upozornený, že v prípade ďalšieho omeškania bude právny predchodca žalobcu nútený požadovať okamžité splatenie celého úveru vrátane úrokov, nákladov, sankcií. K predmetnej výzve bol predložený podací hárok. Nakoľko žalovaný omeškané splátky neuhradil, postupca pristúpil k zosplateniu úveru oznámením zo dňa 27.12.2017, ktorého doručovanie žalobca preukazoval podacím hárkom. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalovaný, ako spotrebiteľ, bol v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornený na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalovaný preukázal, že v čase doručovania sa nachádzal mimo územia SR, súd prvej inštancie vychádzal z úverových zmluvných podmienok právneho predchodcu žalobcu, ktoré boli súčasťou úverovej zmluvy Hlava 20 § 5, ktoré citoval. Uviedol, že zo strany žalovaného nebola oznámená iná adresa na doručovanie, a bolo doručované na adresu, ktorú oznámil pri uzatváraní zmluvy, preto mal zato, že došlo k účinnému doručeniu listín, ktoré sa dostali do sféry dispozície žalovaného. Obranu žalovaného, že z podacieho hárku nie je zrejmé, čo bolo zasielané a nenachádza sa na ňom pečiatka pošty, považoval za účelovú, nakoľko z predloženého podacieho hárku k výzve zo dňa 27.12.2017 bolo zrejmé, že podanie adresované žalovanému je označené číslom 6209055632, ktoré je totožne uvedené na odosielanej listine. S poukazom na uvedené ustálil, že boli splnené všetky zákonné a zmluvné podmienky pre zosplatenie predmetného úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

2.4. Súd prvej inštancie sa zaoberal námietkou premlčania, ktorú z opatrnosti vzniesol žalovaný. Uviedol, že v súlade s § 54a Občianskeho zákonníka súd prihliada na premlčanie ex offo v spotrebiteľských veciach, pričom vyslovil názor, že nárok uplatnený žalobou dňa 30.03.2020 nie je premlčaný. Nezistil skutočnosti spôsobujúce neplatnosť niektorého dojednania zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi, resp. so zákonom a nezistil ani existenciu neprijateľných podmienok v zmluve, resp. nekalých obchodných praktík pri jej uzavretí. Tvrdenia žalovaného v tomto smere boli len všeobecnej povahy bez ozrejmenia ich súvisu s konkrétnymi okolnosťami prípadu, keď iba uviedol, že zmluva je neplatná. Nakoľko žalobca si uplatnil v spore len zvyšok dlžnej istiny úveru bez úroku a akýchkoľvek poplatkov, nemalo právnu relevanciu ani zaoberanie sa bezúročnosťou a bez poplatkovosťou úveru, nebolo potrebné riešiť obsahové náležitosti uzavretej zmluvy z hľadiska § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

2.5. Súd prvej inštancie mal preukázať, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol zmluvný vzťah na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru s variabilným symbolom 6209055632. Žalovaný v období od 30.10.2012 do 05.06.2017 čerpal finančné prostriedky vo výške 5 712,43 eur (preukázané výpisom čerpania úveru) a uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 5 025,32 eur. Preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 687,11 eur, čo predstavuje rozdiel medzi čerpanými prostriedkami a úhradami žalovaného. Zároveň podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/95 Zb. a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka priznal žalobcovi úrok z omeškania od 30.04.2019, teda odo dňa nasledujúceho po účinnosti postúpenia pohľadávky, do zaplatenia.

2.6. Vzhľadom na úspech žalobcu v konaní súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, a priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa s poukazom na ustanovenie § 257 CSP u strán sporu ani v okolnostiach

veci nezistil. Uviedol, že o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

3. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a žalobu zamietol. Dôvodil ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g), h) CSP, ktoré citoval. Citoval tiež § 366 CSP. Uviedol, že rozsudkom bolo porušené právo na spravodlivý proces, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený stav veci, a súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami a všetky neodôvodnil. Interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom odklon nie je zdôvodnený. Súd prvej inštancie v rozsudku nepíše celé znenie jeho obhajoby a odôvodnenie nie je poriadne zdôvodnené. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR III. ÚS 79/02, Článok 47 Charty základných práv Európskej únie, rozhodnutia I. ÚS 407/2010, IV. ÚS 77/02, I. ÚS 402/08, IV. ÚS 299/04, II. ÚS 78/5, II. ÚS 249/04, IV. ÚS 23/05, I. ÚS 236/06 a III. ÚS 363/06.

3. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a žalobu zamietol. Dôvodil ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g), h) CSP, ktoré citoval. Citoval tiež § 366 CSP. Uviedol, že rozsudkom bolo porušené právo na spravodlivý proces, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený stav veci, a súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami a všetky neodôvodnil. Interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom odklon nie je zdôvodnený. Súd prvej inštancie v rozsudku nepíše celé znenie jeho obhajoby a odôvodnenie nie je poriadne zdôvodnené. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR III. ÚS 79/02, Článok 47 Charty základných práv Európskej únie, rozhodnutia I. ÚS 407/2010, IV. ÚS 77/02, I. ÚS 402/08, IV. ÚS 299/04, II. ÚS 78/5, II. ÚS 249/04, IV. ÚS 23/05, I. ÚS 236/06 a III. ÚS 363/06.

3.1. S poukazom na to, že sa jedná o spotrebiteľských spor, tvrdil, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jeho námietkami týkajúcimi sa neplatného zosplatnenia úveru, v dôsledku nedodržania postupu podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zopakoval, že žalobca nepredložil doklady s doručenkami a jeho podpismi na preukázanie doručenia výzvy zo dňa 04.11.2007 a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 27.12.2017. Preto sa s týmito dokladmi nemohol oboznámiť a reagovať na ne. Takýto postup nespôsobil právne následky, keďže oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a výzva sa nedostali do jeho dispozičnej sféry a nemohol sa o nich dozvedieť. Poukázal na § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tvrdil, že žalobca predložil výzvu zo dňa 06.10.2017 podacím hárkom bez razítka pošty a bez podpisu zamestnanca pošty zodpovedajúceho za to, čo bolo posielané. Žalobca nepredložil doručenky s jeho podpisom, preto neuniesol dôkazné bremeno. Poukázal na § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a tvrdil, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola použitá neprijateľná podmienka podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorej: Oznámenia zasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, že sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13Cob/105/2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/129/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/84/2018, a viaceré rozhodnutia okresných súdov. Uviedol, že nakoľko nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platné aj následné postúpenie týmto zosplatnením vzniknutej pohľadávky. V dôsledku toho žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v prebiehajúcom spore.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že ku všetkým namietaným skutočnostiam, súd v napadnutom rozsudku podal vyjadrenie, ktoré následne aj riadne odôvodnil. Zastal názor, že konajúci súd sa dostatočne vysporiadal s doručovaním výziev na úhradu a aktívnou vecou legitímáciou žalobcu. Dostatočne objasnil všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie súdu, ako aj ku svojim tvrdeniam predložil všetky potrebné dôkazy. Stotožnil sa s napadnutým rozsudkom a navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil.

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 23.10.2023 uviedol, že v tomto konaní už rozhodoval Krajský súd v Nitre uznesením, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a poukázal na jeho dôvody. Následne citoval bod 23. napadnutého rozsudku. Tvrdil, že súd prvej inštancie nepochopil, čo mu nariadil odvolací súd, nakoľko po opakovanom preskúmaní sa vyjadril tak isto, ako predtým. Zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 04.12.2023 uviedol, že ku všetkým namietaným skutočnostiam súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku podal vyjadrenie, ktoré riadne odôvodnil.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že dňa 27.11.2011 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným Úverovú zmluvu, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v sume 143,10 eur na nákup tovaru TV LCD za predajnú cenu 159 eur, ktorý nie je predmetom tohto konania. Právny predchodca žalobcu a žalovaný zároveň uzatvorili zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, na základe ktorej žalovaný bol oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty (Hlava 8 - Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru). Zároveň sa dohodli, že Zmluva o revolvingovom úvere sa stáva platnou podpisom úverovej zmluvy a účinnou okamihom aktivácie karty, pričom si dohodli úverový rámec vo výške 500 eur. Zmluvné strany sa tiež dohodli na zvýšení úverového rámca, a to na čiastku stanovenú klientom v telefonickom hovore so spoločnosťou, pri ktorom dochádza k aktivácii karty. Na základe uvedeného vznikol zmluvný vzťah právneho predchodcu žalobcu a žalovaného o poskytnutí revolvingového úveru s variabilným symbolom a označením 6209055632. Žalovaný v stanovených termínoch neuhradil splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Žalovaný v období od 30.10.2012 do 05.06.2017 čerpal finančné prostriedky vo výške 5 712,43 eur a uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 5 025,32 eur. Dňa 29.04.2019 bola uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok medzi žalobcom a spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, ktorou bola pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru postúpená na žalobcu. Právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 06.05.2019, ktorý bol dňa 13.05.2019 doručený žalovanému.

10. Žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplata sumy 687,11 eur titulom vyčerpaných a nevrátených peňažných prostriedkov, spolu s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúcim po účinnosti postúpenia pohľadávky do zaplata. Žalovaný uplatnený nárok neuznával, žiadal preskúmať predloženú zmluvu, namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu z dôvodu nedoručenia oznámenia o postúpení pohľadávky, a neplatnosť zoplatenia úveru. Súd prvej inštancie napadnutým (v poradí druhým) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 687,11 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 687,11 eur od 30.04.2019 do zaplata do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia. Na odvolanie žalovaného je rozsudok súdu prvej inštancie predmetom prieskumu odvolacím súdom.

11. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

12. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

13. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených

s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

14. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ).

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

18. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania, náklady spojené s jej uplatnením.

22. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Odvolací súd posudzujúci rozsudok súd prvej inštancie z hľadiska súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, citovaných zákonných ustanovení a odvolacích dôvodov dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správny. Súd prvej inštancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že pôvodný veriteľ oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 06.05.2019, ktorý bol žalovanému doručený, preto dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky bolo platné. Zaoberal sa predmetnou zmluvou a konštatoval, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, preto ju posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z., a § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Vychádzal zo skutočnosti, že subjekt, ktorý poskytoval úver žalovanému, nebol bankou. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalovaný uhradil poslednú splátku dňa 21.06.2017, pričom právny predchodca žalobcu listom označeným Posledná výzva pred začatím vymáhania celého úveru zo dňa 06.10.2017, vyzval žalovaného na uhradenie dlžnej čiastky s upozornením, že v prípade ďalšieho omeškania bude nútený požadovať okamžité splatenie celého úveru, ktorej doručovanie žalobca preukázal podacím hárkom. Nakoľko žalovaný omeškané splátky neuhradil, pristúpil k zosplateniu úveru oznámením zo dňa 27.12.2017, ktorého doručovanie žalobca opätovne preukazoval podacím hárkom. Na základe uvedeného dospel k záveru, že boli splnené všetky zákonné a zmluvné podmienky pre zosplatenie predmetného úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa s uvedenými závermi stotožňuje. Odvolací súd považuje za vecne správne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže žalobca bol v konaní plne úspešný. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil, a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

26. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP sa pri posudzovaní danej veci zaoberal podstatnými námietkami žalovaného v odvolaní. Žalovaný v odvolaní dôvodil všetkými ustanoveniami § 365 ods. 1 CSP, ktoré citoval, pričom namietal, že rozsudkom bolo porušené právo na spravodlivý proces, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený stav veci, a súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami a všetky neodôvodnil.

26.1. Žalovaný namietal že rozsudkom bolo porušené právo na spravodlivý proces. Právo na spravodlivý proces zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Požiadavky na riadne zdôvodnenie rozsudku súdu stanovuje ustanovenie § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Podľa neho v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Výkladom citovaného ustanovenia Civilného sporového poriadku pritom treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore úplný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej novej interpretácii nevyplývajú, a len všeobecné súhrnné zistenia špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodnutie obsahuje skutkové zistenia, súdom prvej inštancie aplikované právne normy a právne závery, pre ktoré nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa atribúty riadne odôvodneného súdneho rozhodnutia, preto nie je možné konštatovať porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces.

26.2. S tvrdením žalovaného, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jeho námietkami týkajúcimi sa neplatného zosplatnenia úveru, v dôsledku nedodržania postupu podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, sa odvolací súd nestotožnil. Súdom prvej inštancie v bode 23. napadnutého rozsudku podrobne vyhodnotil zistený skutkový stav vo vzťahu k námietkam žalovaného. Konštatoval, že rozhodné listiny, a to Posledná výzva pred začatím vymáhania celého úveru zo dňa 06.10.2017 ako i oznámenie zo dňa 27.12.2017 boli žalovanému doručované doporučenými listami, k čomu žalobca predložil podacie hácky. Pokiaľ žalovaný opakovane poukazoval, že žalobca nepredložil doklady s doručenkami a jeho podpismi na preukázanie doručenia, preto sa nedostali do jeho dispozičnej sféry a nemohol sa o nich dozvedieť, uvedené námietky odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že doručovanie hmotnoprávných úkonov upravuje ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa neho prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Ide o takzvanú teóriu dôjdenia, ktorá pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon, ale predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči adresátovi. Slovným spojením „dostane do jeho dispozičnej sféry“ je potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznamil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/129/2010 a sp.zn. 5Cdo/36/2020). Pre čas dôjdenia prejavu vôle platí, že prejav vôle musí dôjsť adresátovi v čase, v ktorom sa podľa obvyklých okolností mohol s obsahom prejavu vôle oboznámiť; záleží teda na tom, kedy adresát mal a mohol predpokladať prijatie prejavu. Dôjdením prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta sa završuje proces účinného doručenia právneho úkonu a od tohto momentu je právny úkon pre konajúci subjekt záväzný a nemožno ho jednostranne odvolať. V danej veci bol list označený ako Posledná výzva pred začatím vymáhania celého úveru zo dňa 06.10.2017 doručovaný žalovanému doporučenou zásielkou dňa 06.10.2017, teda v rovnaký deň, na adresu C. XXX, pošta XXX XX E. (č.l. 237), na ktorej adrese je žalovaný prihlásený na trvalý pobyt. Žalovaný vo vzťahu k doručeniu tejto výzvy netvrdil ani nepreukazoval žiadne objektívne okolnosti, ako napríklad výkon práce v zahraničí, pre ktoré si predmetný list nemohol na uvedenej adrese trvalého pobytu prevziať. V tejto výzve bol žalovaný

upozornený, že v prípade ďalšieho omeškania bude veriteľ nútený požadovať okamžité splatenie celého úveru. Keďže žalovaný dlžnú sumu neuhradil, veriteľ ho vyzval k splateniu celého úveru listom zo dňa 27.12.2017, ktorý bol žalovanému doručovaný dňa 29.12.2017 (podací hárok na č. 27). Hoci žalovaný tvrdil a preukázal, že od 27.12.2017 do 12.01.2018 bol pracovne v zahraničí, je zrejmé, že v čase jeho návratu úložná doba na pošte, ktorá je 18 dní, ešte neuplynula. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že došlo k účinnému doručeniu tejto listiny, keďže tvrdenie žalovaného, že sa na adrese trvalého pobytu nezdržuje, lebo býva u priateľky, nebolo významné, vzhľadom na povinnosť žalovaného neodkladne oznámiť zmenu adresy trvalého bydliska či zmenu adresy pre doručovanie, ktorú povinnosť žalovaný nespĺnil. S tvrdením, že žalobca predložil výzvu zo dňa 06.10.2017 podacím három bez razítka pošty a bez podpisu zamestnanca pošty zodpovedajúceho za to, čo bolo posielané, sa odvolací súd nestotožnil. V oboch prípadoch išlo o podacie hárky väčšieho rozsahu (list č. 65 zo sedemdesiatich a list č. 5 zo šiestich), pričom podpis zamestnanca pošty a pečiatka sa nachádzajú len na poslednom liste. A tvrdenie, že žalobca nepredložil doručenký s jeho podpisom, považoval odvolací súd za účelové, keďže sám žalovaný tvrdil, že zásielky si na adrese trvalého pobytu nepreberal, lebo býval u priateľky. K otázke doručovania odvolací súd tiež poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR rozsudok sp.zn. 4Cdo/90/2023, podľa ktorého právny názor odvolacieho súdu, že žalobkyňa nepreukázala, že predmetné výzvy žalovanému ne/doručila, keď neakceptoval podacie hárky o ich podaní na poštovú prepravu na adresu žalovaného, ktorými žalobkyňa doručovanie výziev preukazovala, nie je správny. Pritom Najvyšší súd vychádzal so záverov rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/36/2020 a sp.zn. 5Cdo/129/2010, z ktorých vyplýva záver, že k účinnému doručeniu nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Z uvedených dôvodov odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný v prebiehajúcom spore. Žalovaný tvrdil, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola použitá neprijateľná podmienka podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmysle ktorej: Oznámenia zasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, že sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. K uvedenému tvrdeniu odvolací súd uvádza, že zmluvné dojednanie, podľa ktorého sa zásielka považuje za doručení dňom jej vrátenia odosielaťúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom, súdna prax považuje za nadbytočné. Predpokladá sa totiž, že ak účastník zmluvného vzťahu uvedie určitú adresu, vymedzil tým svoju dispozičnú sféru, kde má možnosť oboznámiť sa s doručovanou zásielkou. Pri doručovaní hmotnoprávných úkonov sa reálne prevzatie zásielky adresátom nevyžaduje, čo znamená, že aj bez takéhoto dojednania sa bude právny úkon považovať za doručení, bez ohľadu na jeho faktické prevzatie, ak dôjde do dispozičnej sféry adresáta. Napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/36/2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/129/2010.

27. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

28. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

1

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).